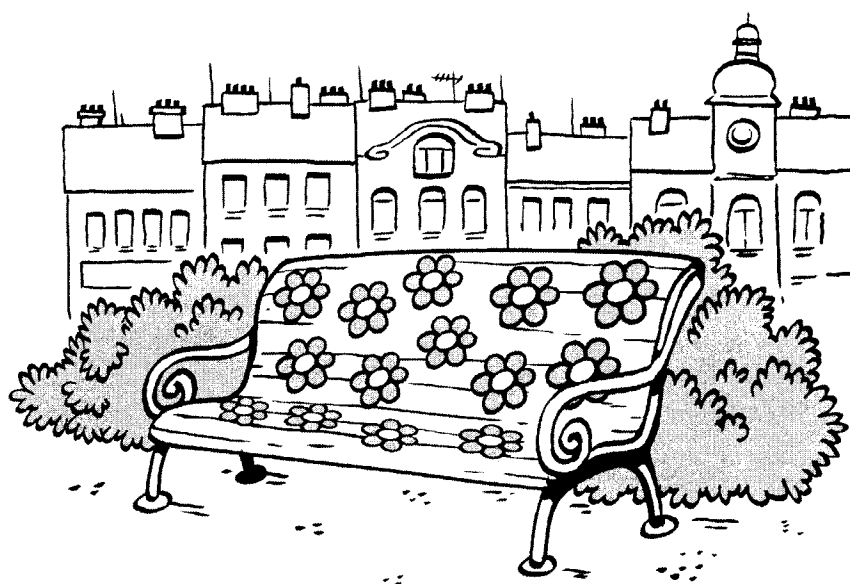

- Poslouchej pozorně a tleskni, až uslyšíš slovo lavička (na lavičce, s lavičkou, ...)
Až dítěti příběh přečtete, zeptejte se, kdo všechno si přišel sednout na lavičku.
Kdo byl první, kdo poslední?

V našem městě byla na náměstí krásná lavička. Byla celá barevná, posetá růžovými květy. Každý, kdo šel právě kolem, měl obří chuť se na lavičku posadit. Jednoho dne si přišla na lavičku sednout jedna copatá holka. Seděla si a trochu se nudila, tak se rozhodla, že si do lavičky vyryje svoje jméno. To se ale lavičce vůbec nelíbilo, prohnula se do oblouku a holčičku shodila. Ta se hned rozbřečela a utekla pryč. Potom si na lavičku přišel sednout starý pán. Moc se mu lavička líbila. Poslouchal zpěv ptáků, které krmil drobečky z rohlíku. Přiletělo jich tolik, že byla za chvíli lavička plná a i její opěradlo bylo obsazené. Večer si na lavičku přišel sednout mladý, zamilovaný pár. Tuze se jim líbila a tak si řekli, že budou chodit na lavičku každý den.